

virksom Kontrol, at det paalagdes Byerne at tilveiebringe Slagtehus og indføre Slagtevang, saaledes at alt det Kjøb, der slagtedes i Kjøbstaden, skulde være slagtet i Slagtehuset, samt at det Kjøb, der indførtes fra Landet, skulde føres igjennem Slagtehuset, for der at undergives en Undersøgelse. Da den høitærede Justitsminister i Sessjonen 1878—79 forelagde en Lov om Tilsyn med Levnetsmidler, vare de væsentligste Punkter, som Arbejderkommissionen havde indstillet, tagne til Følge. Derimod var der ikke fundet Anledning til at gaa ind paa Arbejderkommissionens Forslag saavidt angik Kontrol med Kjøb. Det blev i den Henseende i Motiverne til Lovforslaget anført, at Arbejderkommissionens Forslag syntes noget for vidtgaende dels ligeoverfor Kommunerne, dels overfor Slagterne. For Kommunerne formentes det at ville medføre særlig trykkende Byrde at tilveiebringe Slagtehus. Det vilde være libet overensstemmende med Lovgivningens sædvanlige Regler at paalægge Kommunerne under Tvang inden en vis given Tidsfrist at tilveiebringe saadanne Slagtehus, hvortil Kommunerne formentlig behøvede meget betydelige Overtøielser, og at fremlægge et Lovforslag om Tilveiebringelsen af Slagtehus uden at fastsætte nogen Tidsfrist, inden hvilken Slagtehusene skulde være oprettede, vilde tilbels eller i en væsentlig Grad betage et saadant Lovbud dets Virkning. Endelig fandtes det ogsaa i en anden Henseende at være mindre regelret at foreslaa saadanne Foranstaltninger indførte ved Tvang, idet nemlig Sundhedsforanstaltninger iøvrigt saagodisom udelukkende ere overløbte til Kommunerne. Overfor Slagterne fandtes Arbejderkommissionens Forslag at være for vidtgaende, fordi man derved vilde pludselig ved eet Slag tilintetgjøre ofte store og kostbart indrettede Etablissementer, og i Kommissionens Indstilling var der ikke talt om nogen Erfaring. Som Følge deraf fandt Justitsministeriet det rettest at opgive dette Forslag og derimod gaa over til at paahvde et tvungent Syn af alt Slagtekjøb i Kjøbstæderne ved Dyrslager, som skulde være tilfede og syne Kreaturerne saavel før som efter Slagtningen, og at indføre et lignende Tilsyn med Slagtningen paa Landet, hvorhos der blev givet en fakultativ Bemyndigelse til at oprette Slagtehus, men uden at det derved var givet, at der skulde indføres Slagtevang. Som bekendt, var dette Lovforslag, særlig hvad Kjødkontrollen angaar, Gjenstand for megen Meningsulighed i Rigsdagen, og Resultatet blev til Syvende og sidst, at det slet ikke kom til at indeholde Noget som helst om nogen særlig Kontrol med Kjøb, og da et Tilsyn med Kjøb, der blev ført overensstemmende med Reglerne for Tilsynet med de øvrige Levnetsmidler, vilde være saagodt som til ingen Nytte, var i Grunden det hele Kjødsalg uden Kontrol. Der har imidlertid i de senere Aar, og i det Hele efter at den frie Næringslov er given,

udviklet sig det Forhold, at endel unge Frislagtere nu drive Slagteri. — Det er unge Mennesker, som ere løbne noget for tidlig af Faren, som kun have lært libet af Slagterhaandværket, men ikke tage i Betænkning at stifte Familie og søge at ernære sig, som de bedst kunne. Disse Mennesker drage omkring paa Landet og optjøre særlig de syge og usundeste Dyr, der kunne erholdes for en billig Pris, indføre dem i Kjøbstaden, slagte dem med egne Hænder, hvor de kunne finde Plads dertil, og salholde Kjødet, og den fattige Befolkning kan naturligvis ikke modstaa Fristelsen til at kjøbe Kjøb, som kan erholdes til en saa billig Pris. Det er nu forekommet mig, at det ikke kunde gaa an at lade hele dette Spørgsmaal fremdeles ligge brat, og at der virkelig var Trang til en Løsning deraf, og da jeg i Arbejderkommissionens saavel som i min Embedsvirksomhed har beskæftiget mig meget med denne Sag, og da jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt ogsaa i Ublandet med Slagtehus, og til at gjennemgaa Reglementer og Vedtægter for saadanne, samt da jeg gjentagne Gange indtrængende er bleven anmodet af Centralforeningen for jydsk Slagterforening om at foretage, hvad jeg formaade til en Løsning af Spørgsmaalet, har jeg besluttet mig til at gjøre et Forsøg paa efter ringe Gode at yde et Bidrag hertil ved at indbringe det Lovforslag, som jeg nu har den Ære at forelægge for det høie Thing. Det hviler paa den Hovedbetragtning, at, for at beskytte Befolkningen mod Faren ved at nyde Kjøb af usunde Dyr, er det nødvendigt, at der foretages en Undersøgelse af Dyrene saavel før som efter Slagtningen, og at det i større Byer er aldeles ugjærligt at føre et saadant Tilsyn paa Grund af den store Mængde spredt liggende private Slagterier og dernæst, at private Slagterier — de være nu saa vel indrettede og saa vel renholdte, som de være ville — nødvendigtvis medføre, at dyriske Emner indtrænge i Jordbunden, og da visse Sygdomme staae i bestemte Forhold til dennes Bestaaen, vil en Jordærvæls af Jordbunden ligefrem give Anledning eller være Aarsag til Sygdom, hvortil endelig kommer, at det i større Byer, hvor Slagterierne, som sagt, ligge meget spredte, vil en Transport af Dyr til Slagtning gennem Gaderne ikke kunne undgaa, hvorved frembringes megen Urenlighed i Gaderne og Samferdselen udsættes for Fare, hvorom der ikke foreligger saa faa Vidnesbyrd. Disse Betragtninger, skjøndt jeg ikke tillægger dem og navnlig ikke den første af dem ringe Betydning, kunde imidlertid ikke betage mig til at forelægge et Lovforslag om dette Emne, hvis jeg nærede den Tro, at der derved vilde paaføres Kjøbstæderne og Kommunerne nogen trykkende Byrde. Jeg staar i saa nært Forhold til Kjøbstadkommunerne og navnlig til en af dem, om hvilken der i Lovforslaget er Tale, at jeg vilde anse det for i høi Grad urigtigt, dersom jeg med